

ΟΙ ΦΙΛΟΙ ΜΟΥ ΚΙ ΕΓΩ

ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ ΓΙΑ ΑΝΑΓΝΩΣΤΙΚΕΣ ΔΙΑΔΡΟΜΕΣ & ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΕΣ

Ένας για όλους και όλοι για έναν (Αλ. Δουμάς, Οι Τρεις Σωματοφύλακες)

Το να κάνουμε τα παιδιά μας να αγαπήσουν τη λογοτεχνία είναι ένα ζητούμενο. Το άλλο, είναι να τα βοηθήσουμε, μέσα από αυτή την αγάπη, να εκφράσουν τα συναισθήματά τους, θετικά και αρνητικά. Είναι πιο εύκολο γι αυτά να μιλήσουν για τα θέματα που τα απασχολούν μέσα στην τάξη, παρά με την οικογένειά τους. Με τον δάσκαλο και τους συμμαθητές τους μπορούν να μοιραστούν τις αγωνίες και τους φόβους τους, τον θυμό, το παράπονο, τη θλίψη τους. Μπορούν να μοιραστούν συναισθήματα, να αλληλοστηριχθούν και να γίνουν πιο ανθεκτικά και δυνατά για να αντιμετωπίσουν τις δυσκολίες της ζωής.

Τα βιβλία αυτού του σάκου αναφέρονται σ' αυτά τα «δύσκολα θέματα», που πολλές φορές δεν ξέρουμε πώς να μιλήσουμε γι αυτά με τα παιδιά. Με αφορμή ένα βιβλίο, όλα γίνονται πιο εύκολα. Πάνω στην ιστορία που θα διαβάσουν, μπορούν – σαν κέντημα- να ζωγραφίσουν, να παίξουν, να τραγουδήσουν, να συζητήσουν, να γράψουν ένα ποίημα ή μια άλλη, δική τους ιστορία.

Πολλές οικογένειες αντιμετωπίζουν το πρόβλημα της ανεργίας και κατά συνέπεια τη φτώχεια. Οι παλιοί λέγανε πως «η φτώχεια φέρνει γκρίνια» κι είχαν δίκιο. Όμως παίζει ρόλο πώς την αντιμετωπίζεις και πόσο είσαι προετοιμασμένος για να μάθεις να ζεις μ' αυτήν, αλλά με αξιοπρέπεια. Να μην αφήσεις να σε λυγίσει (**Το δώρο των Μάγων**).

Η ανεργία και η έλλειψη χρημάτων έρχεται ξαφνικά στη ζωή και σε αναγκάζει να δεις την καθημερινότητα με άλλα μάτια. Να αλλάξεις σπίτι, σχολείο, συνήθειες. Δεν είναι τόσο άσχημο όσο νομίζεις. Άσε που τελικά μπορεί να 'ναι για καλό (**Η μετακόμιση**).

Πολλοί άνθρωποι έχουν έρθει στην πατρίδα μας εξαιτίας ενός πολέμου που ξέσπασε στη δική τους πατρίδα (**Μαύρος Ουρανός με Ροζ Συννεφάκια**) ή ενός αυταρχικού καθεστώτος που τους καταδίωκε (**Ο Νταβίντ δεν ήρθε για διακοπές**). Η φιλία, όμως, είναι πάνω ακόμη κι από τον πόλεμο, γιατί δεν κατάφερε να τη σκοτώσει (**Η υπόσχεση**).

Η υγεία είναι πολύτιμο αγαθό που το καταλαβαίνουμε και το εκτιμούμε όταν κινδυνεύουμε να το χάσουμε. Μπορεί η αρρώστια να μας χτυπήσει την πόρτα, και καλό είναι να είμαστε

προετοιμασμένοι (**Τρίχες**). Αυτή η «προετοιμασία» θα μας βοηθήσει να συμπαρασταθούμε όσο το δυνατόν καλύτερα, αν κάτι τέτοιο συμβεί, σε αγαπημένο μας άνθρωπο (**Ένα σακί μαλλιά**).

Τίποτα δε σβήνεται ούτε χάνεται, όταν λέγεται και γίνεται με αγάπη. Αυτή απομένει και μας συντροφεύει πάντα, ακόμη κι αν χάσαμε τον άνθρωπο που αγαπούσαμε. Η γιαγιά και ο παππούς είναι συνήθως πολύ αγαπημένα πρόσωπα για τα παιδιά κι όταν φύγουν απ' τη ζωή, αφήνουν ένα μεγάλο κενό (**Αν τ' αγαπάς ξανάρχονται και Το μισό πιθάρι**).

Η ζωή μας είναι γεμάτη απρόοπτα που μπορεί να μας φοβίζουν, να μας κάνουν να δειλιάζουμε και να μην τολμάμε (**Ο αλυσοδεμένος ελέφαντας**), αλλά εμείς προσπαθούμε να διώξουμε τους φόβους μας, με όποιο τρόπο μπορούμε. Καμιά φορά και με τη βοήθεια του φεγγαριού (**Τα τέρατα δεν αγαπούν το φεγγάρι**).

Αν μείναμε ορφανοί ή δεν γνωρίσαμε ποτέ τους γονείς μας, έχουμε μια μεγάλη πληγή στην καρδιά και θα ταυτιστούμε με τον Ρεμί, τον ήρωα του βιβλίου **Χωρίς οικογένεια**, του Έκτορα Μαλό. Εκείνος, όμως, ξαναβρήκε την οικογένειά του και η άλλαξε η ζωή του.

Κάθε τι μπορεί να μας διαφοροποιεί από τους άλλους. Μπορεί γιατί απλώς νιώθουμε έτσι (**Ολιβερ**), μπορεί να είναι το χρώμα μας (**Η χώρα με τους παράξενους ανθρώπους**) ή η αταίριαστη –για κάποιους– αγάπη ανάμεσα σε δύο πλάσματα. Ακόμα κι αν το ένα είναι ζώο και το άλλο δέντρο. Γίνεται; Θα μου πείτε. Και βέβαια γίνεται. Το θαύμα της αγάπης μπορεί πάντα να μας συμβεί. (**Η παράξενη αγάπη του αλόγου και της λεύκας**). Όπως συμβαίνουν τα όμορφα και τα καλά στη ζωή μας, έτσι συμβαίνουν και τα άσχημα. Όλοι έχουμε τα βάσανά μας. Ακόμη κι οι πιο μικροί. Κι εμείς οι μεγάλοι να τους ακούμε με προσοχή γιατί δεν είναι λιγότερο σημαντικά.

Η ζωή στο σχολείο μπορεί να γίνει αφόρητη για ένα παιδί. Οι κοροϊδίες κι ο εκφοβισμός είναι στην ημερήσια διάταξη κι αυτό είναι ένα μεγάλο πρόβλημα, με πολλές συνέπειες και σε πολλά επίπεδα. (**Οι νταήδες του σχολείου είναι βλάκες**) Είναι πιο εύκολο να μιλήσουν τα παιδιά στο δάσκαλο, παρά στους γονείς (**Μίλα, μη φοβάσαι**), κι αυτό είναι το καλύτερο γιατί κάτι κακό που μοιράζεται, μικραίνει.

Αν είναι καλό, όμως, αυγαταίνει. Γίνεται μια πεντανόστιμη σούπα (**Πετρόσουπα**), γίνεται ένα όμορφο πουλόβερ (**Κόκκινο και μπλε μαζί**), γίνεται μια σειρά από καλές πράξεις (**Ο ευτυχισμένος πρίγκηπας**) και μια υπόσχεση που θυμίζει τους Τρεις Σωματοφύλακες: Ένας για όλους και όλοι για έναν.

Επιμέλεια προτάσεων: Λίλα Πατρόκλου, συγγραφέας

